

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 45.2 d i direktiv 2004/18/EG ⁽¹⁾ — med lydelsen "En ekonomisk aktör får uteslutas från deltagande i förfarandet för tilldelning av ett offentligt kontrakt om han ... har gjort sig skyldig till allvarligt fel i yrkesutövningen, som på något sätt kan styrkas av den upphandlande myndigheten" — och artiklarna 53.3 och 54.4 i direktiv 2004/17/EG ⁽²⁾ tolkas så, att ett sådant allvarligt fel i yrkesutövningen kan föreligga när en uppdragsgivare som ingått kontrakt en ekonomisk aktör inom ramen för en offentlig upphandling, på grund av omständigheter som denne aktör ansvarar för, har upphävt, sagt upp eller frånträtt detta kontrakt, och upphävande, uppsägandet eller frånträdet skett inom tre år från det att upphandlingsförfarandet inleddes och värdet på det ej utförda arbetet utgör minst 5 procent av kontraktsvärdet?
2. För det fall att fråga 1 ska besvaras jakande, gäller i så fall följande: Om en medlemsstat har rätt att utöver de i artikel 45 i direktiv 2004/18/EG anförda grunderna för att utesluta en ekonomisk aktör från deltagande i förfarandet för tilldelning av ett offentligt kontrakt har rätt att införa även andra grunder som den staten, på grund av uppdragsgivarens berättigade intresse och i syfte att upprätthålla en lojal konkurrens mellan de ekonomiska aktörerna, anser vara motiverade till skydd för allmänintresset, är det då förenligt med detta direktiv eller med Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt att utesluta ekonomiska aktörer gentemot vilka uppdragsgivaren, på grund av omständigheter som dessa aktörer ansvarar för, har upphävt, sagt upp eller frånträtt ett kontrakt som uppdragsgivaren ingått med dessa aktörer inom ramen för en offentlig upphandling, om upphävande, uppsägandet eller frånträdet skett inom tre år från det att upphandlingsförfarandet inleddes och värdet på det ej utförda arbetet utgör minst 5 procent av kontraktsvärdet?

⁽¹⁾ EGT L 134, s. 114.

⁽²⁾ EGT L 134, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Gerechtshof te Amsterdam (Nederländerna) den 23 september 2011 — D.F. Asbeek Brusse & K. de Man Garabito mot Jahani BV

(Mål C-488/11)

(2012/C 13/06)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Gerechtshof te Amsterdam

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: D.F. Asbeek Brusse

K. de Man Garabito

Motpart: Jahani BV

Tolkningsfrågor

1. Ska en hyresvärd som yrkesmässigt hyr ut bostäder betraktas som en person som säljer varor eller tillhandahåller tjänster i den mening som avses i direktivet ⁽¹⁾ när hyresvärderna hyr ut en bostad till en enskild? Är direktivet tillämpligt på ett hyresavtal som ingås mellan en yrkesmässig hyresvärd och en icke-yrkesmässig hyresgäst?
2. Innebär den omständigheten att artikel 6 i direktivet ska betraktas som en bestämmelse som är likvärdig med de nationella regler som i den interna rättsordningen utgör tvingande rätt att den nationella genomförandelagstiftningen beträffande oskäligen avtalsvillkor ska anses utgöra tvingande rätt i ett mål mellan enskilda, med följden att den nationella domstolen, såväl i första som i andra instans, är behörig och skyldig att ex officio (och således oavsett vad som har åberopats) pröva ett avtalsvillkor med tillämpning av den nationella genomförandelagstiftningen och fastställa att avtalsvillkoret är ogiltigt om domstolen finner att det är oskäligt?
3. Är det förenligt med gemenskapsrättens ändamålsenliga verkan att den nationella domstolen inte underlåter att tillämpa ett villkor om dröjsmålsränta som ska betraktas som ett oskäligt avtalsvillkor i direktivets mening, utan endast, med tillämpning av nationell lagstiftning, jämkar dröjsmålsräntan, om en enskild har åberopat domstolens jämningsbehörighet men inte möjligheten att ogiltigförklara villkoret?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen avtalsvillkor i konsumentavtal, EGT L 95, 1993, s. 29, svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169.

Överklagande ingett den 26 september 2011 av Fuchshuber Agrarhandel GmbH av det beslut som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 21 juli 2011 i mål T-451/10, Fuchshuber Agrarhandel GmbH mot kommissionen

(Mål C-491/11 P)

(2012/C 13/07)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Fuchshuber Agrarhandel GmbH (ombud: G. Lehner, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- förordna om ett muntligt förfarande,
- förplikta Europeiska kommissionen att till klaganden inom 14 dagar utbetala ett belopp om 2 623 282,31 euro jämte en årlig ränta om 6 procent på beloppet 1 641 372,50 euro från den 24 september 2007 och en årlig ränta om 6 procent på beloppet 981 909,81 euro från den 16 oktober 2007,
- fastställa att Europeiska kommissionen är skyldig att ersätta klaganden för eventuell framtida skada kopplad till postnummer KUK459 som tilldelades den 3 september 2007 och postnummer KUK465 som tilldelades den 17 september 2007, och
- fastställa att Europeiska kommissionen är skyldig att ersätta klagandens rättegångskostnader inom 14 dagar (ersättningen ska betalas ut till klagandens ombud).

Grunder och huvudargument

Överklagandet avser ett beslut av tribunalen att avvisa en skadeståndstalan med anledning av att den saknade rättslig grund. Enligt klaganden hade den aktuella skadan uppkommit genom att kommission inte hade kontrollerat tillämpningsvillkoren för försäljning på gemenskapsmarknaden av spannmål som innehas av medlemsstaternas interventionsorgan, i föreliggande fall majs som innehades av det ungerska interventionsorganet.

Tribunalens rättsliga bedömning, enligt vilken kommissionen inte hade handlat rättsstridigt, är felaktig då den av tribunalen citerade rättspraxisen⁽¹⁾ inte är tillämplig på förevarande fall.

I strid med vad tribunalen bedömde följer av de tillämpliga bestämmelserna⁽²⁾ att försäljning på gemenskapsmarknaden av spannmål som innehas av medlemsstaternas interventionsorgan ska genomföras under kommissionens ansvar. I samband härmed är kommissionen behörig att fatta beslut och att genomföra kontroller⁽³⁾. Omnämnda interventionsorgan har inte något handlingsutrymme.

Kommissionens kontrollbehörighet skyddar inte bara unionens ekonomiska intressen utan även enskilda näringsidkares intressen. I förordning 884/2006⁽⁴⁾ konkretiseras kontrollskyldigheten på så sätt att det anges att det utbetalande organet ska kontrollera alla interventionslager minst en gång per år. Vid kontrollen ska säkerställas att förvaring sker på rätt sätt och att interventionslagren är fullständiga. Därefter ska en kopia av kontrollrapporten tillhandahållas kommissionen. Dessa bestämmelser har i förevarande fall grovt åsidosatts.

Kommissionens underlåtenhet att utöva sina kontrollbefogenheter inför den omstridda auktionen utgör därmed ett kvalificerat och allvarligt åsidosättande av institutionens skyldigheter.

Tribunalen gjorde sig dessutom skyldig till ett processuellt fel när den, utan att iaktta reglerna om bevisning och utan muntligt förfarande, fastställde att klagandens redogörelse för de faktiska omständigheterna var felaktig.

- (1) Domstolens dom av den 1 januari 2001 i mål C-247/98, kommissionen mot Grekland, och tribunalens dom av den 13 november 2008 i mål T-224/04, Italien mot kommissionen.
- (2) Särskilt artiklarna 6 och 24 i rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål (EUT L 270, s. 78).
- (3) Artikel 37 i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitikens (EUT L 209, s. 1).
- (4) Kommissionens förordning (EG) nr 884/2006 av den 21 juni 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1290/2005 när det gäller finansiering genom Europeiska garantifonden för jordbruket (EGF) av interventionsåtgärder i form av offentlig lagring och bokföring av transaktioner för offentlig lagring som görs av medlemsstaternas utbetalande organ (EUT L 171, s. 35).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 30 september 2011 — ÖBB-Personenverkehr AG, övriga parter: Schienen-Control Kommission och Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

(Mål C-509/11)

(2012/C 13/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ÖBB-Personenverkehr AG

Övriga parter: 1. Schienen-Control Kommission

2. Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 30 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer⁽¹⁾ tolkas på så sätt att det nationella tillsynsorgan som ansvarar för att förordningen efterlevs har rätt att tvingande föreskriva det konkreta innehållet i de villkor för ersättning av biljettpriiset som ska tillämpas av ett järnvägsföretag, vars villkor för ersättning inte